

להתחיל מבראשית

מחזור תפילותינו מנח כעת בצד,
 בשקט ובצניעה
 כל אשר שקענו בו בהמית לב,
 בתחנה ובשועה
 כל שיח אשר שפכנו בין דפנו,
 ברטט ודמעה
 האם התקבלו ועלו לרצון
 לפני שומע תפלה ורנה?
 מי חכם, נביא ונדע?
 רק אחת זאת נדע:
 אנחנו שוב בהתחלה
 אין פנאי אחרה להביט
 רק להישיר נכוחה לעתיד
 ולהתחיל מבראשית

והיתה חרדת הראשית
 לשמחת אחרית
 והאחרית שוב תשוב
 לתחלת הראשית
 זמן שמחתנו עלה והיה
 פרקה הספה במקומה אחסנה
 נעזב הלולב, נחבטה ערבה
 נפוג האתרונג ויעשה למרקחה
 הדס עץ עבות ידשן אדמה
 וגשם ברכות שוב אותם ינביט
 שמש חרפית תצמיח תלהיט
 ותחדש פני תבל באור זהורית
 וישבו הם אלינו בשמחה ותגלית
 בבוא לשנה זו אחרית ותכלית

חג האסיף נשלם בשמחה וברן,
 אף נותר עוד אסיף בשדה ואילן
 בין שרב אחרון לגשם ראשון,
 עוד שדות מצהיבים בלבן
 שלפי קיץ אחרונים להביא,
 לגרן אסם וממגורה
 ברפת השנה להצניע
 עד ברפת השנה הבאה
 בנד האחת, למהר ולטרות
 אסיף ויבול אחרית
 ובשניה, תלם חדש לפתח
 ולהתחיל מבראשית

ומיהו אשר מאחר מכלם
 סוגר העונה ומאיר העולם
 אחרון לבכורים
 מבשר האורים
 טוב שמנו מכל השמנים
 זית רענן, ישראל לו נמשלים
 הוא הממבר אחרית לראשית
 עלה טרף בפי יונה חרישית
 סוף למבול שמחה והשחית,
 לקים עולם ואורו מבראשית.

קדשו ישראל שם שמים,
 בחג הסכות
 ועלו לציון וירושלים,
 להלל ולהודות
 עיר מלוכה בה חברו שבטים
 עיר שסועה בה רבו מפגעים
 חוננו אבניה דגולים המונים
 וגילו ברעדה בגמים נוראים

דמעת הזרעים בראשית השנה
 הנושאים עיניהם לשמי מעונה
 שתהא גשומה אם שחונה
 שתהא לה אחרית מתנה נתונה,
 שתהפך לרנה בעת קציר ואביב
 כי הוריד הגשם בעתו והרוח השיב
 שדות להעשיב, פרי אילן להניב

נוסיף לבנותה בכפל כפלים
ואהבה ושלום בה לא נמעט
בעצב נשיכת שפתיים וכפלים
נתחיל ונמשיך מבראשית
בפרס תשרי וחגיו
כלנו יחדיו, כאן ועכשו

גללנו ספר דברים
משנה הטוב והישר
ופתחנו לקרא בספר
יצירת כל נוצר
נפרדנו ממנשה איש האלהים
המשקיף מן ההר
אשר באהבתו יסרנו
במתוק ובמר
ופנינו אל בריאת כל
באמר ומאמר
ואל יסוד שרש חצבנו
מעבר הנהר.

נתרפק על מעשה אבות
לקח ומוסר לבנים
משבת לשבת נגלה בכל אות
הפשיטים המתחדשים
קורותינו לספר, אֲזַנְנוּ לְסֵפֶר
במדורשים מתוקים
נתחיל שוב בראשית
בשבת מרחשון מברכים

נחלקו גדולי עולם ותורה
אימתי יסדה תבל
אימתי התחילה הבריאה
מתי הכל החל
בסתיו שלכת ועלה נוכל,
או באביב עת נצן ופריחה
עת האור מאריך והולך נהרה
או עת החשך פורש ומותח שמיכה
ונפסק כאליעזר הגדול

בור סוד שאינו מאבד טפה
(אולי הוא פצוי חכמים למחול
על דחיתו והונאתו בהלכה)
כעת חנה נברא העולם
והתחילה מלאכה
הוי זהיר במעשה בראשית
לעבדה ולשמרה

בפרס תשרי שרתה הברכה
בסתיו אד יעלה מן האדמה
והשקה ורנה שוממה וצחיחה
שלכת היא תחלת הצמיחה
צהב הוא אשר יוריק במהרה
זרעים נשאים הרוח ינבטו בתפארה
ורוח סתיו חרישת מרחפת בלטיפה
לחדש פני אדם ואדמה, חנה ובהמה

אחרית היא ראשית והתחלה
וראשית מביטה לאחרית בתקנה
ובין שתיהן שנוזכה
כתפלת הכהן הגדול הקצרה
לשנת אורה וברכה
שנת כפרה ורנוחה
שנת תפתח לנו טוב אוצר
שנה טלולה עם גשומה
שנת הוד ושלום במשפט וצדקה
שנת צאתנו ובואנו תשגים לברכה
שנת חיים טובים וקיימים לכל עמך.
ללמד וללמד לשמור ולעשות
באחדות לבבות ובצוה
בקדשה חדשה
ובחדוש של קדשה
ושנוזכה להתחיל באחרית
שוב מבראשית
כעת חנה.

**מחלקי המים
ירושלים**